

Într-o ordine firească bucuriile

Flavius

Privesc și umplu-n tăcere
scorburile adânci ale sufletului.

Pun la început gândurile, apoi visele
neizbândite,
pun la început cuvintele, meditația
și reflecțiile.

Le așez în straturi subțiri
în sertarele memoriei.

Într-o ordine firească bucuriile
au alcătuirea trăirilor interioare.

Privesc și mă mir în tăcere,
taina mi se dezvăluie,
inima din pieptul meu
se îndrăgostește.

Smulg apoi tristețea
și o trimit să zacă-n singurătate,
urmele pașilor se pierd
șterse de praful și arșița
verii.

Zilele ei luminoase
de praf și arșiță
rămân pe drumul oaselor,
urcă șerpuind pe deal,
în vale pârâul a secat.